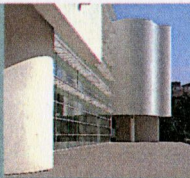

el Macba a ...

El Museu d'Art Contemporani de Barcelona vol esdevenir una plataforma d'irradiació per a la creació artística contemporània. El MACBA té com a missió fonamental construir una col·lecció, amb la voluntat de conservar-la, estudiar-la i donar-la a conèixer al públic.

La Diputació de Barcelona, a través de la seva Oficina de Difusió Artística (ODA), dona suport a les polítiques culturals municipals de promoció de l'art contemporani que progressivament els ajuntaments van implementant amb l'objectiu de sensibilitzar els ciutadans i resituar la valoració social de l'art contemporani.

És per aquests motius que el MACBA ha acollit amb molt d'interès la proposta de la Diputació de Barcelona d'itinerar algunes obres de la col·lecció del MACBA en diversos espais d'art d'una sèrie de municipis de l'àrea de Barcelona com a part de la programació que duen a terme els seus ajuntaments.

Aquest és un projecte, iniciat tot just al cap de dos anys de la inauguració del Museu i amb una voluntat clara de continuïtat, que ha estat possible, doncs, gràcies a la coincidència d'intencions. Però també perquè s'hi ha produït una coincidència de propòsits: és a dir, convertir aquestes petites exposicions en instruments educatius, en eines per aprofundir en el coneixement d'una sèrie d'obres emblemàtiques de la col·lecció del MACBA, i, més en general, en eines per al cultiu del gust i la sensibilitat contemporànies entre el públic més ampli possible.

Des de fa ja uns quants anys, molts dels debats teòrics i fins i tot algunes de les mateixes propostes artístiques s'han interrogat sobre el paper dels museus com a institució, i sobre els seus límits físics i conceptuals. Amb el programa «El MACBA a...», que iniciem conjuntament el MACBA i l'Oficina de Difusió Artística de la Diputació de Barcelona, tenim la intenció de contribuir a diluir els límits de l'edifici i de fer nostra la voluntat d'ajudar a consolidar un entramat sòlid i arrelat al territori que faciliti el coneixement i el gaudi de l'art del nostre temps.

Miquel Molins i Nubiola
Director del MACBA

Joan Francesc Marco i Conchillo
Diputat president de l'Àrea de Cultura

Horaris de l'exposició
de dimarts a divendres, de 19 a 21 h
dissabtes, de 18 a 21 h
dimegnes i festius, de 12 a 14 h i de 18 a 21 h
dilluns, tanca.
Visites comentades per a escolars i grups.
Cal trucar al telèfon de l'IMCET (783 27 11)

Sala Muncunill
Plaça de Dido, 3
Terrassa
Tel. 789 16 15

Ajuntament de Terrassa
Regidoria de Cultura

Diputació de Barcelona
Àrea de Cultura
Oficina de Difusió Artística

MACBA
MUSEU D'ART CONTEMPORANI DE BARCELONA

Sala Muncunill

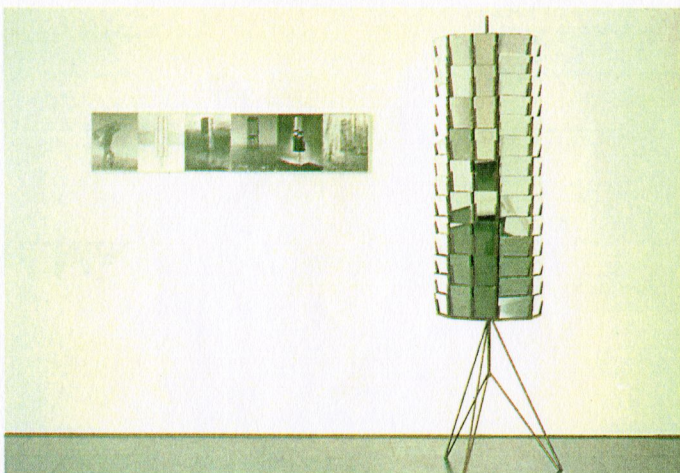
Obres de Richard Long, Eva Lootz,
Perejaume, Joan Rom i Adolf Schlösser

Del 26 de setembre
al 19 d'octubre de 1997

el Macba a ...

Terrassa

PEREJAUME
Postaler

LONG, Richard
Thames Circles

El Macba a Terrassa

La dècada dels seixanta aporta una de les transformacions més significatives quant a les relacions entre l'art i la natura. Si fins aleshores el pintor s'havia passejat pel paisatge per tal de representar-lo a través dels diferents matisos que els corrents artístics anaven imposant, amb les primeres temptatives conceptuals l'artista decideix fugir cap a la natura i fer-ne motiu de reflexió, prenent-la alhora com a suport i matèria.

Tres dècades més tard, aquesta immersió en la natura com a camí cap a la utopia, cap a les maneres de viure més primitives i cap a una certa mística de la natura, ha evolucionat substancialment, fins al punt que les relacions establertes s'han consolidat quant a enfortir els lligams entre l'individu i la natura, a la qual aquell imprimeix les seves obsessions de caire personal.

Entre les obres seleccionades per ser presentades a la Sala Muncunill de Terrassa, la monumental obra *Thames Circles*, de l'artista anglès Richard Long, se situa en la intersecció dels comentaris precedents. Des dels seus inicis, Long ha estat un gran viatger; i el fet de recórrer deserts, carenes muntanyoses, valls i rius pels cinc continents, li ha permès deixar la seva traça en el paisatge, tant caminant-hi simplement com fent-hi lleugeres modificacions. D'aquestes darreres intervencions —línies, cercles, espirals, rectangles, etc.— sorgiran les peces d'interior, unes construccions geomètriques realitzades amb tota mena de materials naturals que s'inscriuran en els espais expositius com a subtils transposicions de la natura, com a desplaçaments intermitents entre la natura i la cultura.

En el cas de Perejaume, persisteixen els mateixos eixos conceptuals que ja hem esmentat per a Long: la idea de la passejada com un signe que l'artista inscriu damunt del paisatge, i la idea del desplaçament constant. Pel que fa a Perejaume, però, el seu vincle amb la pintura fa que qualsevol de les seves intervencions revelin una voluntat ineludible de romandre dins la idea de paisatgisme, encara que revisada sota l'òptica d'al-

tres mitjans artístics, com ara la fotografia, el vídeo, la instal·lació o el llibre d'artista. L'obra *Postaler* és la conseqüència de les seves reflexions sobre la postal com a fragment de paisatge i el mirall com a superfície susceptible de captar tots els paisatges possibles. En canvi, la sèrie de fotografies *Sant Pol de Mar* manté la idea de desplaçament entre interior i exterior, entre espais naturals i espais construïts, tot afegint-hi un altre element recurrent en la seva obra, la presència del teatre com a representació.

En el moment en què Joan Rom va fer les obres *Extremitat* i *Biga-vehicle per travessar el Bardo* (1986), presents en aquesta selecció, l'artista, quan se li pregunta d'on surten les escultures de cautxú, assenyala: «Les he trobat mentre caminava». Novament, retrobem la necessitat de recórrer el paisatge com una manera d'aprehendre la naturalesa de les coses i treballar d'una manera més introspectiva. Per Rom, el cautxú li interessava perquè és tou però també rígid, és industrial però també té alguna cosa del món vegetal, característiques contraposades que, segons el mateix artista, són idònies per fer-lo portador d'una imatge de reflexió.

Una branca de pi, fil de coure, ferro, lacre, cera, feltre, etc., són els materials triats per Eva Lootz, que mantenen un estret lligam amb la natura. En tots predominen les qualitats de fragilitat i mal·leabilitat, les quals possibiliten canvis, que aniran consolidant la forma definitiva del seu repertori objectual. Uns objectes familiars amb els quals aborda la recerca de símbols que relacionen les coses amb les paraules, amb la memòria, i les situen entre passat, present i futur.

Les escultures de Schlösser reflecteixen la voluntat d'establir una relació senzilla i poètica amb la natura, tot mirant de trobar en la fragilitat i en l'ímfim una via d'identificació amb ella. La sèrie d'escultures *Velero*, a la qual pertany l'obra seleccionada per a aquesta exposició, està realitzada amb materials naturals, i és com una mena d'instrument musical ancestral, com un dibuix en l'espai que ens evoca els mòbils d'Alexandre Calder, d'Àngel Ferrant o de Moisès Villèlia.

Obres

LONG, Richard
Thames Circles, 1991
Plom i estany, 130 x 60 x 3 cm. Col·lecció MACBA
Procedència Fundació Museu d'Art Contemporani

LOOTZ, Eva
Sense títol, 1988
Plom i estany, 130 x 60 x 3 cm. Col·lecció MACBA
Procedència Fundació Museu d'Art Contemporani

Rama, 1986
Fusta de pi i fil de coure, 125 x 35 x 15 cm
Col·lecció MACBA
Procedència Ajuntament de Barcelona

Tres paletas, 1984
Planxa de coure i feltre encerat
50 x 8 x 5 cm (cada unitat). Col·lecció MACBA
Procedència Ajuntament de Barcelona

Peine, 1986
Feltre banyat de cera i lacre
32,5 x 24 x 0,8 cm. Col·lecció MACBA
Procedència Ajuntament de Barcelona

PEREJAUME
Sant Pol de Mar, 1990
9 fotografies úniques, cibachrome i una peça buida en paper blanc
5 fotografies 91,5 x 91,5 cm,
4 fotografies 40,7 x 40,7 cm,
1 fotografia 55,5 x 69 cm. Col·lecció MACBA
Procedència Fundació Museu d'Art Contemporani

Postaler, 1984
Postaler, miralls, fotografies
Postaler 197 x 56 x 50 cm,
fotografies 29,5 x 138,5 cm,
miralls 10 x 15 x 14,9 cm. Col·lecció MACBA
Procedència Fundació Museu d'Art Contemporani

ROM, Joan
Extremitat, 1986
Cautxú, 250 x 115 cm. Col·lecció MACBA
Procedència Fundació Museu d'Art Contemporani

Biga-vehicle per travessar el Bardo, 1986
Cautxú, 400 x 175 x 56 cm. Col·lecció MACBA
Procedència Fundació Museu d'Art Contemporani

SCHLÖSSER, Adolf
Velero (Moraira), 1995
Palmera, esponja de mar i coure
200 x 80,5 x 43 cm. Col·lecció MACBA
Procedència Fundació Museu d'Art Contemporani